

Neponovljivi Žarko Dolinar

IZNIMAN SPORTSKI OPUS ŽARKA DOLINARA OSTAJE U TREZORIMA HRVATSKE SPORTSKE BAŠTINE. SAMO ZVIJEZDE GASNU I UMIRU, ALI LJUDI NE

Piše **Zdenko Uzorinac**

Prošlo je godinu dana otkad je Žarko Dolinar zatvorio zadnju stranicu svoje impozantne knjige života. U znak sjećanja na velikog športaša zagrebačka nakladnička kuća Stella film objavila je monografiju Dolinar - pet života u jednom, čije je predstavljanje bilo 10. ožujka u velikoj dvorani Školske knjige. Knjiga je vrlo bogato ilustrirana s mnogo Dolinarovih rariternih fotografija iz sportskog i javnog života. U knjizi se mogu naći Žarkove najveće sportske pobjede, nezaobilazni znanstveno-pedagoški rad, sve njegove strasti od kojih posebno mjesto zauzima kolekcionarstvo te široka društveno-humanitarna djelatnost zbog koje je imao prijatelje gotovo u svakom gradu.

Prof. dr. Žarko Dolinar bio je čovjek snažnog intelekta, enciklopedijskog znanja, iznimno elokventan. Istaknuti pedagoški radnik, humanist i uvjereni genetičar, poštivan i cijenjen u svjetskim znanstvenim krugovima. Iako znanstvenik, jedan je od rijetkih sveučilišnih nastavnika-predavača koji su osvajali stopostotnu naklonost i simpatije studenta: bilo na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu ili u matičnom baselskom Medicinskom fakultetu ili pak kao gost profesor na europskom, japanskom ili američkom sveučilištu. Dolinar je nesumnjivo i jedan od naših najvećih sportaša svih vremena, s trofejnim unikatim s kojim se baš nitko drugi ne može pohvaliti - prvi je hrvatski sportaš uopće koji se okrunio naslovom svjetskog prvaka.

Po čemu će stolnotenisači pamtiti Dolinara?

Žarko je bio jedini vrhunski stolnotenisač na globusu koji je igrao s četiri različita reketa - počeo je s drvenim, onda s reketom prekrivenim plutom, kasnije gumom, da bi na vrhuncu slave, ranih pedesetih godina, igrao sa spužvastim reketom. I tada postizao svoje najveće međunarodne uspjehe. Uoči II. svjetskog rata zajedno s Ladislavom Heksnerom uveo je u stolni tenis kratke hlače, što je izazvalo malu revoluciju u stolnoteniskom sportu. Malo tko je bio tako lukav i mu-

dar stolnotenisač kao Dolinar. On je ulazio u arenu sa smiješkom na licu, dobacivši suparniku neku šalu, psinu. Htio ga je zavarati da je bezbrižan i neopterećen prije meča. Od svih igrača svoje generacije, najmanje je trenirao. Za razliku od Šurbeka, Dolinar je u tjedan dana manje vježbao nego Dragutin samo u jednom danu. Situacije za stolom koje su zahtijevale mnogo rješenja Dolinar je rješavao intuitivno. Igrao je tvrdo i oštro s izrazitim smislom za taktičke finese. Sredinom pedesetih godina Žarko je smatran najboljim igračem Europe. Osvajao je velike međunarodne turnire jedan za drugim, pretekavši sve svoje nadaleko poznate suparnike iz tog vremena: Johnnyja Leacha, Renea Roothoofa, Ivana Andreadisa, Jozsefa Kosziana, Richarda Bergmanna, Lacija Štipeka, Vilima Harangoza, Ferencu Sida, Tagea Flisberga.

I možda ono najvažnije kada je riječ o Dolinaru. Za zelenim stolom zagovarao je otvorene, napadačke akcije, modernu napadačku koncepciju igre, svijet stolnog tenisa što se smatra pretečom kasnijih tajfunskih napada Azijaca, Japanaca i Kineza.

Dolinar je znao reći: "Smatram da je osnovno za uspjeh: rad, talent, nešto sreće i puno znanja. U sportu

nema protekcije, uspijevaju i pobjeđuju uvijek bolji. Uvijek sam tvrdio da je sport i edukativan, jer podučava biti tolerantan, human i uslužan, podučava znati gubiti. Strašno mi je žao što nisam igrao na olimpijskim igrama, to su apsolutno najveća svjetska sportska nadmetanja. I to iz jednostavnog razloga - u moje vrijeme stolnotenisači nisu igrali i nastupali među pet raznobojnih krugova". Tek je Seoul bio premijera za male rekete. Nema sumnje, Žarkov izniman sportski opus ostaje u trezorima hrvatske sportske baštine. Samo zvijezde gasnu i umiru, ali ljudi ne. Naš veliki Žarko nije ušao samo u sportsku legendu, on je ušao i u naše živote, u srca onih koji su ga poznavali i koji su imali čast biti njegovi suputnici.

